

Izraelio priešai patys save naikina

Paskelbus Izraelio nepriklausomybę apie 1.000.000 buvusių gyventojų pabėgo į kaimynines valstybes, daugumas į Jordaniją. Apgyvendino juos kaip DP barakus stovyklose ir jau keliasdešimt metų šelpia Jung. Tautos. Nors arabai turi didžiausius naudojamus žemės plotus, kur daug milijonų galėtų tilpti, bet

ti pagrobė kelius lėktuvus ir grąsino juos su keleiviais - apie 400 žmonių — išsprogdinti. Tai net patiems arabams atrodė per daug pragariškas planas, ir vertė keleivius paleisti. Jordanijos karalius dabar sudarė vyriausybę iš karininkų ir bandė ginklu palestinus suvaldyti. Prasidėjo kova žiauri, laukinė, sužeistuosius pa-

parašutininkams ruošti žygiui, be to lygiagrečiai spaudė ir diplomatinio keliu. Siriečiai, dar gerokai karaliaus apkulti ir netekę dalies tankų, pasitraukė.

Žydai savo kariuomenę laiko paruošos stovy. Jei laimėtų komandos, siriečiai ar irakiečiai, jie keltųsi per Jordano upę ir užimtų patogesnes pozicijas kal-

Lietuvos jaunimas prie Nemuno kranto. Čia gimęs jaunimas gali pamatyti Lietuvą per liet. filmas, spalio 18 d. Avellanedoje.

gobšumas neleidžia atverti durų tiems "nuskriaustiems" palestiniečiams. Stovyklose, moralė šlyja, įsivyrąja komunistų agentų įtaka, ėmė organizuoti ginkluotos komandos, pavojingesnės patiems arabams, negu žydams. Jų reikšmė pakilo, kai Egipte atsirado naujas faraonas Naseris, svajojęs savo valdžioj apjungti arabiškai kalbančias tautas. Kremlius tuo pasinaudojo, ėmė apginkluoti arabus, priversdamas lenktis komunistų politinei įtakai. Kariniu atžvilgiu labai sustiprėjo palestiniečių komandos, jų vado Yasser Arafat galia auga ir šiaudien jau grasina net Jordanijos ir Libano valdžioms — vis kartojasi kautynės tarp pačių arabų.

ROGERS PLANAS

Pagaliau Amerika pasiūlė taikos deryboms pradėti projektą - Rogers planą. Po ginčų — derybų jį priėmė Egiptas, Jordanija, Izraelis, pritarė rusai. Dalis arabų valstybių nesutiko, bet jos nebuvo aktyvios kare, tad ir jų balsas menkas. Ypatingai paliaubom ir taikai su žydais priešinas Arafat, ėmė svajoti apie naują Palestiną, kuri turėtų apimti Jordanijos, Libano, Izraelio teritorijas. Nesiskaitydamos su Jordanijos valdžia, komandos ir toliau užpildinėjo žydus, o pasaulio dėmesiu atkreip-

liekant likimo valiai. Per savaitę žuvo apie 30.000 kovotojų.

AMERIKOS INTERVENCIJA

Jau iš seniau Jordanijoj stovėjo apie 15.000 Irako kareivių, neva, padėti kariauti prieš žydus, nors kautynėse niekad nedalyvavo. Tikras jų tikslas buvo aiškus: tykoti progos Jordanijai prie Irako prijungti. Pradžioj padėjo komandom, bet Amerika paaišuntė laivyną ir pagrasė išsikelti Jordanijon, jei kyšis svetimos valstybės. Irakiečiai tada visai pasitraukė. Amerika ir vakariečiai palaiko karalių kaip vieną iš taip retų arabų vadų, kurie dar sugeba realiai galvoti, neturi užslėptų planų ir ieško taikos.

KARO PAVOJUS

Dabar Sirija galvojo, kad atėjo jos valanda Jordanijai pasiglemžti ir įsibrovė su 200 rusiškų tankų. Amerika tuoj įsakė

nuose. Taip pakvipo naujo pasaulinio karo pavojus. Popiežius maldauja ieškoti taikos, siunčia paciuntinius, tačiau arabai labiau gerbia Amerikos laivyno patrankų žiotis. O rusai ilgai tylėjo, jų laivynas kiuto Egipto uostuose. Tik kai atrodė, kad karalius ima viršų, perspėjo amerikiečius nesikišti į Jordanijos vidaus reikalus, ir pasiūlė taikos planą, pagal kurį rusų ir Amerikos kariuomenė drauge turėtų saugoti žydų - arabų sieną. Arabų valstybių vadai susirinko pas Naserį tartis, tačiau sunku ką pasiekti, jeigu arabų pasitarimuose paprastai trūksta nuoširdumo, kiekvienas atsiveža slapstus tikslus, nepasitikėjimą kitiems. Tuo tarpu Jordanijoj skelbiamos vis naujos paliaubos, o po pusės valandos pranešama, kad šūviai tebeskamba, kraujas liejasi, gatvės nuklojamos naujais lavonais, sužeistaisiais.

Pov. Mačernis.

Senelių Židinio komitetas kviečia visus lietuvius dalyvauti
NAUJŲ NAMŲ ŠVENTINIMO IŠKILMĖSE ir ASADO PIETUOSE

Įvyks Adroque mieste, Quintana 1254, lapkričio mėn. 8 d. 12 val.

Pelnas skyriamas S. Židinio namų statybai. Savo atsilankymu paremsite šią kilnią įstaigą.

Komitetas.

IR VIENAS LIETUVIS YRA LIETUVA

Lietuvių Žurnalistų Sąjunga paskelbė konkursą šūkiui, kuris išreikštų lietuvių išlaikymo idėją. Parinko tokį: "Ir vienas lietuvis yra Lietuva".

Šūkis yra gilus ir prasmingas. Jis įpareigoja mus esančius už Lietuvos sienų, prie tam tikrų lietuviškų pareigų.

Pirmoje eilėje — pareigos savųjų tarpe. Mūsų pati didžioji pareiga — išlaikyti lietuvišką mūsų tarpe. Tam tikslui pirmoje eilėje sudaryti šeimoje lietuvišką dvasią. Tie, kurie yra sukūrę lietuvišką šeimą jų pareiga yra kalbėti namie lietuviškai, kad ir vaikai suprastų ir pajautų, kad šeima — tai maža Lietuva. Kurie turi mišrias šeimas — stengtis pramokyti lietuvių kalbos, kad ir nelietuvis šeimoje prisijungtų prie lietuviškų papročių įgyvendinimo, tolerancijos ir pagarbos lietuvių. Negana būti lietuviu savo šeimoje — reikia taip pat būti nariu mažiausiai vienos lietuviškos organizacijos, dalyvauti jos susirinkimuose, šventėse ir būtinai vesti nuo mažų dienų vaikus, kad jie nuo mažens įprastų ir vėliau dirbtų joje. Aktyviai prisidėti prie lietuviškų mokyklų kūrimo ir palaikyti lietuvišką spaudą. Stengtis pačiam ir raginti organizacijų valdybas kad būtų daugiau skelbiamas Lietuvos vardas svetimųjų tarpe, kad apie Lietuvą būtų daugiau rašoma vietinėje spaudoje.

Svetimųjų tarpe mūsų pareiga — kiekvienu savo žodžiu ir elgesiu būti lietuviu, kad gerai atstovaujame lietuvių vardą. Jeigu esame darbovietėje ar įstaigoje, turime taip dirbti ir taip elgtis kad ir šeiminkas ir darbininkas žinotų, kad esame lietuviai. Savo kaimynų ir bendradarbių tarpe stengtis papasakoti apie lietuvius ir Lietuvą, ypač apie mūsų tautos dabartinę padėtį. Valdiškose įstaigose savo kaimynų ir bendradarbių tarpe, o ypač per gyventojų surašinėjimą, drąsiai pasisakyti, kad esame lietuviai.

Kas tokį kelią pasirenka, tas jaučia savo ryšį su Lietuva. ryšį kuris skatina jį atlikti pareigą Lietuvai ir duoda džiaugsmą pareigą atlikus.

Toks yra gyvas lietuvis ir tokį galime vadinti — Lietuva.

IŠ VISUR

STAIGI NASSERIO MIRTIS

"Laikui" išeinant atėjo žinia, kad staiga nuo širdies smūgio mirė Egipto prezidentas ir Arabų pasaulio vadas Gamal Abdel Nasseris, sulaukęs 52 metus amžiaus.

Jos vietoje paliko vice - prezidentas Anwar Sadat. Staigi Nasserio mirtis sujudino viso Viduržemio politiką. Arabų pusei tai didelis smūgis, o žydams bus didelė atvanga. Tik nežinia, kaip reaguos nauja valdžia, kariuomenė ir Rusijos - Maskvos politikai. Tai parodys netolima ateitis.

Bolivijos generolai prieš prezidentą Candia Ovando. Pasitraukę generolai iš vyriausybės tarnybos ir du eks-prezidentai reikalauja, kad pasitrauktų dabartinis Bolivijos prez. gen. Ovanda, kuris valdžią paėmė jėga. Generolai nori sudaryti valdžią iš kelių generolų ir vesti prie demokratinės tvarkos. Sunku bus gen. Ovando atsispirti prieš savo generolus, kurie pasiryžę paimti valdžią į savo rankas.

Argentinos italai paminėjo Romos šimtmetį. Coliseo teatre Buenos Aires meste italai paminėjo Italijos respublikos ir Romos miesto kaip Italijos sostinės šimtmetį. Lygiai prieš 100 metų 1870 m. rugsėjo 20 d. Italija buvo suvienyta valstybė ir jos sostinė buvo paskelbta Roma, kuri senovėje buvo romėnų širdis ir centras.

ALOS Tarybos delegacija aplankė Clarin. Šių metų rugsėjo 21 d. Argentinos Liet. Organizacijų ir Spaudos Tarybos delegacija, vadovaujama jos pirmin. Artūro Mičiūdo aplankė CLARIN dienraščio redakciją, pasveikindama šio laikraščio direktorių, švenčiančią 25 metų jubiliejų. Delegacijoje dalyvavo lietuviškas jaunimas su tautiniais rūbais, kuris Clarin direktoriui Guillermo Lousteau įteikė plaketę (lentelę). Delegacijoje dalyvavo ALOS Tarybos sekretorius L. Sruoga, ponias A. Mičiūdienė, ponias V. Survilienė su sūnum, Pl. Gudelevičius ir J. Šiušis. Atsisveikinant buvo pasakyta: "Las puertas de Clarin son siempre abiertas para los lituanos".

ANSAMBLIS "ATEITIS" ruošia

TAUTINIŲ ŠOKIŲ FESTIVALĮ,

Šokius atliks Ateities dalyviai.

Vaišės — aptarnaujant konfiterijai.

Bendri šokiai prie orkestro.

Įvyks spalio mėn. 24 d. 1970 m. 21 val. Lietuvių salėje, Brasil 835, Avellaneda.

Visi maloniai kviečiami praleisti vakarą lietuviškoje nuotaiškoje.

ATEITIS.

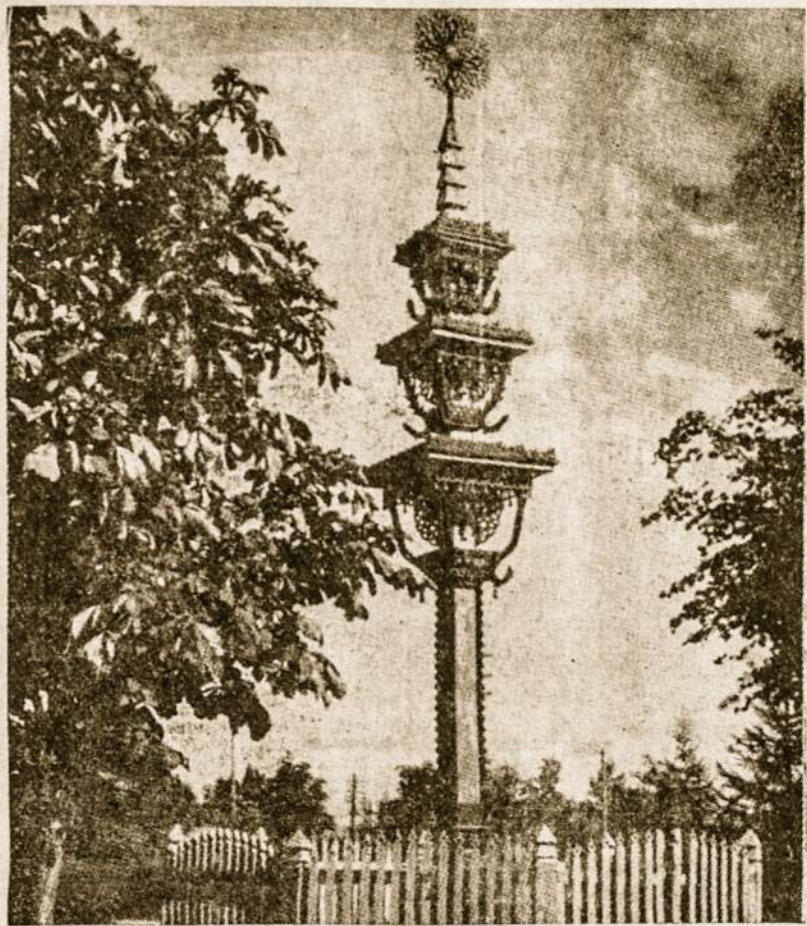
Mokslas + Menas + Literatūra

Tipiški Lietuviški Kryžiai

LIETUVIŠKI KRYŽIAI

Visi, kurie esame atvykę iš Lietuvos, labai gerai prisimename, kad mūsų buvimo laiku visa Lietuva buvo išsipuošusi gražiais, tipingais lietuviškais kryžiais. Šie kryžiai yra kilę iš lietuvių gilaus tikėjimo iš jo santykių su pačia

primena augalus, kartais įvairius vabalus ir panašiai, jau nekalbant, kad jis papuošiamas arba išdažomas įvairiomis širdelėmis, paukšteliais ir tt. Labai dažnai krikštas statomas gale mirusio kojų (kryžius tik galvūgalyje) paprastai laidotuvių dieną. Jis

Tipingas lietuviškas stulpinis kryžius, kiek sumodernintas, sodyboje.

Dievybe. Kryžių buvo ne tik kapinėse, bet ir sodybose, pakelėse, laukuose, miškuose.

KRYŽIŲ RŪŠYS

Lietuviškas kryžius savo lytimi nėra vienodas, — būtent lentinis bei sklastinis arba klostinis, krikštas (vien tik mūsų pajūry tesutinkamas), stoginis (stogiastulpis) bei kryžminis kryžius ir įvairiausios koplytėlės.

KRIKŠTAS

Taip vadinasi lentinis ir sklastinis kryžius, randamas vien tik Mažojoje Lietuvoje ir Klaipėdos Krašto protestantiškoje kapinėse. Lentinis krikštas siekia arti vieno metro aukščio padaromas iš vienos lentos. Pats krikšto pavidalas labai įvairus, nes kartais

Šv. Benedikto kryžius aukštaičių kapinėse.

turi maži krikščioniški ženklai todėl jis įvairių tyrinėtojų dažniausia laikomas paveldetu iš ne-krikščioniškos senovės.

Sklastinis arba klostinis krikštas — kryželis yra visai žemas (50-100 cm.). Jo forma yra kryžius apdengtas lentomis - sklastomis, kurios dažnai net iki pat žemės nutysusios. Šie kryžiai statomi galvūgalyje ir atrodo gana krikščioniški, todėl jiems išlikti net ir protestantiškoje kapinėse nebuvo sunku.

KRYŽIUS

Katalikiškos Lietuvos kryžiai bei koplytėlės sudaro labai vienišą ir uždarą būrį pasireiškiantį įvairiomis formomis ir lytimis. Įvairios lietuviškų kryžių formos: stoginis arba stulpinis, kryžminis, šv. Benedikto, akmeninis kryžius ir mažas kryželis bei įvairių rūšių koplytėlės.

Stulpinis arba stoginis kryžius (stogiastulpis) išskiria mus daugiausia iš kitų krikščioniškųjų tautų: jis yra net labai neįprastas, nes neturi pagrindinės kryžiaus savybės - kryžmos. Šiaip mūsų stulpinis kryžius yra visai paprastas rašytinis stulpas prie kurio prikaltas tik mažas kryželis, viena kita statulėlė ir visa padengta labai puošniu stogeliu, o patį stulpą dar baigia medžio ar geležies kryželis. Jie buvo statomi kapuose mirusiam ir apsaugojant nuo vaidoklių; laukuose — prašant palaimos, apginti nuo krušos, sauros, taip pat nelaimingos mirties vietoje; prie šventųjų šaltinių - Dievuliui padė-

kojant, ko nors prašant: sodyboje — įvairiais prašymo ir padėkos tikslais.

Kryžminis kryžius pas mus yra būdingas savo puošnumu, jog dažnai ir pati kryžma pradings-ta. Jis dažniausiai sutinkamas vienkryžmis, išskyrant Žemaičius, kur dažnai turi dvi ar tris kryžmas. Jis statomas kapuose, laukuose ir sodybose — tais pačiais tikslais, kaip ir stulpinis kryžius. Žemaičiuose dar yra žinomas "pavetrės" (maro) kryžius turįs dvi kryžmas su penkiomis raidėmis ir visuomet baltai nudažomas, nelaimingos mirties kryžius, kuriame išpiaunama arba išdažoma tiek kryžiuokų, kiek ten žmonių mirė. Taip pat žemaičiai statė kryžius, kad jų vaikai nemirtų (kapinėse).

• Šv. Benedikto kryžius yra dvikryžmis ir be kančios tik išrašytas raidėmis. Daugiausia jis išplitęs Aukštaičiuose, statomas kaimo laukuose, paprastai aukščiauriam kalne, kad ledai derliaus nemušyt. Šis kryžius beveik visuomet sudėtinis (viso kaimo o kartais ir kelių).

Akmeninis kryžius sudaro būdingą išimtį, nes senoji karta jam daug mažiau pagarbos skyrė, negu mediniam. Rytiečiuose plačiai žinoma kad didžiausi atleidai skiriamai tik už medinio kryžiaus pastatymą (Kristus miręs ant medžio, bet ne ant akmens ar geležies kryžiaus!). Apžadų kryžiai taip pat buvo statomi daugiausia mediniai. Akmeniniu kryžius pradėjo statyti vietos bajorai, kurie visokias naujienybes atsigaubendavo iš užsienio.

Mažas kryželis sutinkamas mūsų krašte gana dažnai prikaltas tiesiog prie medžio arba pastogelėje (koplytėlėje). Jį sutinkam prikaltą prie stulpinio o kartais net ir prie kryžminio ir akmeninio kryžiaus, taip pat jį randame prie klėčių ar gyvenamųjų namų durų, jų viršuje. Jų prasmės įvairios, pav. prie klėties durų kalamas mažas kryželis padaromas iš šermukšnio medžio, kad aitvarai

RŪPINTOJĖLIAI

Janina Degutytė.

Apsistojo laukuos Rūpintojėliai.

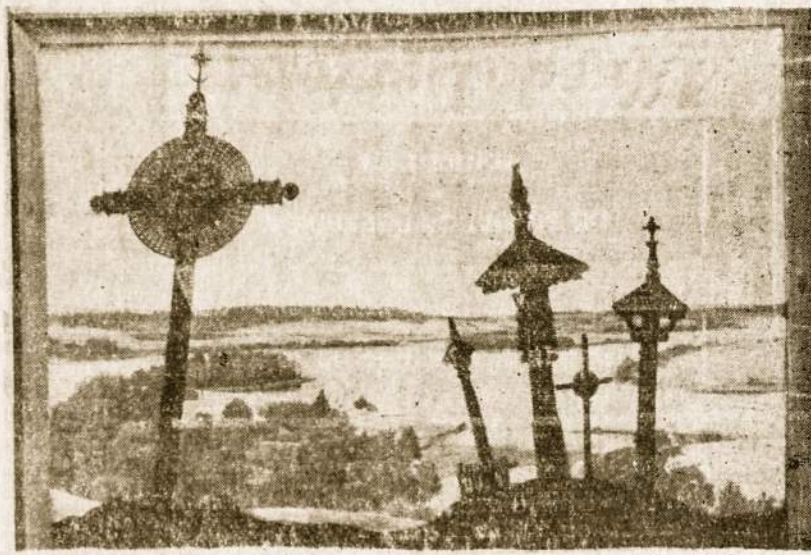
Kaž kas savo širdies Nepakėlė.

Ir sudėjo visą skausmą Į medį... į medį... Ilgesiai sumedėjo Dievo neradę.

O lydėjo į sukilimus Kryžiai mediniai. O lydėjo į Sibiru Dievai mediniai.

Kryžius ant lauko — Raudos ir žygio taša... Kryžių girios — Praeitis visa.

Janina Degutytė jauna okupuotos Lietuvos poetė. Šis eilėraščių rinkinys "Pilnatis", už kurį ji gavo "respublikinės" literatūros premiją.

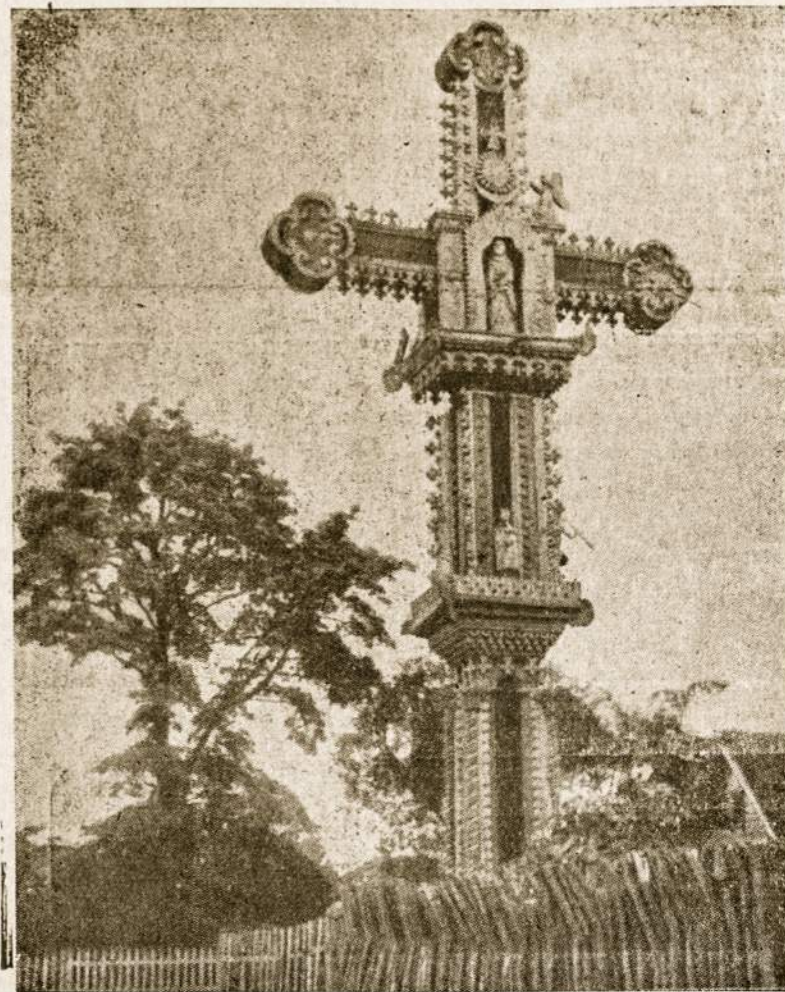

Kapinėse kalnelyje, vyrauja seni stoginiai kryžiai.

naudos neišnešiotų, Žemaičiuose nelaimingos mirties vietoje prie kryžiaus prikaldavo tiek kryželių, kiek toje vietoje žuvo žmonių.

Prie medžio kalami įvairaus didžio kryžiai (0,5 - 1,5 m.). Pirmą pašventinus jį bažnyčioje kaldavo vyresnysis šeimos vyras arba seniausias amžium kaimo senelis. Ties kryželiai medžiuose sutinkami dažnai sodybose, pa-

metr. Vienos — panašios į pastogelės, dengiančios krucifiksą, antros — ketvirtainės, vienu šonu atviros, stogeliu dengtos dėžutės. Jose medinės statulėlės — nukryžiuotas Išganytojas, Skausmingoji Motina (Pieta), Rūpintojėlis ir negausūs ornamentai. Sudėtingesnės koplytėlės yra stulpinės, apdengtos stogu, panašios į medinį skėtį. Kita stulpinių koplytelių rūšis — taber-

Labai puošnus lietuviškas kryžius sodyboje, originalus savo gausiais išdrožinėjimais.

kelėse, prie šventųjų versmių, bet dažniausiai miškuose prie kelių, o kartais tiesiog gilumoje miško. Vis tai atsilyginant už vieną kitą Dievulio malonę. Medis tiems kryžiams parenkamas gražus, paprastai storokas ažuolas, klevas, uosis, pušis, beržas, bet niekados vaisinis. Tas medis tampa šventu, jo niekas nekerta, nes "jame Dievulio gyvena". Toks medis tenkertamas vien tik kryžiui padirbdinti arba namui (karstui), bet dažniausiai jie lieka augti kol supusta.

KOPLYTĖLĖS

Koplytėlės kaip ir kryžiai buvo labai paplitusios Lietuvoje. Jų yra įvairių rūšių ir įvairaus didžio. Jų paprasčiausios ir dažniausiai sutinkamos - koplytėlės prie medžių, neaukštesnės 0,5

nakulinės, nes jos panašios į namelį atdarą iš vieno, dviejų, trijų ir keturių šonų. Jų viduje įvairios medinės figūros arba Kristaus kančios įrankiai.

Nepriklausomybės laikais mūsų Lietuva žaliavo ir žydėjo kryžiais išsipuošusi. Neveltui sakydavo, kad mūsų kraštas — "kryžių Lietuva". Okupantas pasi-stengė tuos kryžius nuimti iš laukų, kelių ir sodybų, nukėlė ir Rūpintojėlį nuo medžio, tik ne-iplėšė jų iš širdies. Garsusis Kryžių kalnas Žemaitijoje liko plikas. Tačiau žmonės ir dabar pastato vieną kitą kryžių, nors ir ne tokį puošnų, tik paprastų lentų.

O. Kairelienė.

Naudota medžiaga: L. Encikl. XIII t. Aidai 1951 m. Nr. 2.

